

22. juni 2020 • SS • Side 1 af 2

NYT FRA DE KLEMTE OG DE GLEMTE – NUMMER 7

I sidste udgave af erfaringsopsamlingen kunne vi berette om de konsekvenser, som de uklare og modstridende retningslinjer får for svækkede personer og deres pårørende på landets plejehjem og bosteder.

I denne uge deler vi fortællinger om nogle af de konflikter mellem ledelse/plejepersonale og beboere/pårørende, som bl.a. udspringer af de uklare retningslinjer.

Konflikter mellem ledelse/plejepersonale og beboere/pårørende

Når det kommer til konflikter omkring retningslinjerne for besøg, modtager vi i vores rådgivnings-samtaler og i kontakten med medlemmerne mange henvendelser om:

- Pårørende, som er dybt frustrerede, fordi praksis og retningslinjer fremstår meningsløse
- U hensigtsmæssig eller sammenbrudt kommunikation mellem ledelse/plejepersonale og beboere/pårørende
- Mistillid og tilspidsede konflikter mellem ledelse/plejepersonale og beboere/pårørende
- Pårørende, som oplever, at plejepersonalet modarbejder og truer dem

Konkrete eksempler fra vores kontakt med de berørte:

- En kvinde, der selv bor i plejebolig, fortæller, at hendes medbeboere går til og sygner hen på grund af isolationen. Ledelsen på plejecentret vil ikke gå i dialog, men afviser ethvert initiativ fra både beboere og pårørende.
- En hustru ringer, mens hun står på sin mands plejecenter, for at få rådgivning om en tilspidset konflikt med personalet, der er opstået, fordi personalet nægter hende at gå tur med manden.
- En pårørende skriver: "Jeg har brug for at komme af med min sorg over, at der ikke er større forståelse fra personalet. Det gør jo, at man også kan blive bekymret for, om de behandler de gamle ordentligt. De gamle kan jo ikke sladre, når de ikke husker."
- En datter fortæller i vrede vendinger om en oplevelse på sin mors plejehjem, hvor personalet overfusede og smækkede døren i hovedet på hende, da hun ville hente moren hjem på besøg. Hun beskriver personalet som 'Coronapoliti'.
- En hustru fortæller om et besøg i besøgsteltet på sin mands plejehjem. Manden har demens og hører dårligt, så hun var nødt til at læne sig mod ham for, at han kunne høre hende. Da hun kom hjem, ringede plejepersonalet og advarede hende mod at komme så tæt på sin mand en anden gang. Da hun sagde, at det ville hun 'prøve på', svarede personalet: "Du skal ikke bare prøve. Hvis du gør det igen, får du forbud mod besøg!"
- En hustru til en mand med svær demens ville booke tid til at besøge sin mand på plejehjemmet, men blev afvist af personalet, fordi manden havde udpeget en anden besøgsparørende. Hun fortæller: "Jeg forstår godt, at min mand gerne ville se sin gamle ven, men han døde altså for år tilbage. Jeg har til gengæld besøgt min mand flere gange om

ugen i de fem år, han har boet på plejecenteret. Lige pludselig er det, som om de ikke aner, hvem jeg er. Jeg var vred og ked af det, da jeg måtte ringe og argumentere med lederen for at få lov til at se min egen mand.”

- En pårørende skriver: ”Jeg har stor forståelse for, at personalet også er presset. Det er bare som om, noget personale ikke magter at se situationen fra flere vinkler og heller ikke forvalter den magt, de har fået, særlig etisk.”
- En pårørende fortæller: ”Jeg har ringet hver dag, mens der var besøgsforbud, for at holde min mors humør oppe. I den forbindelse har jeg oplevet at blive afvist af personalet med besked om, at de virkelig ikke kan køre alle 79 beboere ind på værelset for at tale i telefon. Jeg er bekymret for, at nedlukningen har ført til en forræelse af noget af personalet.”

Med uklare retningslinjer omkring besøgsrestriktioner er det i mange tilfælde op til den enkelte institution selv at tolke og håndhæve retningslinjerne. Udover at resultere i uensartede og ulogiske praksisser, leder de uklare retningslinjer til konflikter mellem ledelse/plejepersonale og beboere/pårørende. Plejepersonale, der tvinges til at agere ordensmagt, fanges mellem rigide regler og frustrerede pårørende. Personalet må stå på mål for udmøntningen af regeringen og myndighedernes retningslinjer, som de ikke selv har indflydelse på og måske er uenige i.

Genåbningen fokuserer primært på at skabe livskvalitet for alle andre end personer i øget risiko og deres pårørende. Vores medlemmer spørger, hvornår det bliver deres tur. Vi håber derfor, I vil tage vores erfaringer med i jeres videre arbejde, så livskvaliteten for svækkede mennesker og deres pårørende genoprettes med opmærksomhed både på den fysiske og den mentale trivsel.

OM NYT FRA DE KLEMTE OG DE GLEMTE

Siden Coronakrisens begyndelse har vi i Alzheimerforeningen, Parkinsonforeningen, Pårørende i Danmark og Ældre Sagen tilsammen modtaget rigtig mange henvendelser fra personer i øget risiko for Coronavirus og deres pårørende. Vi ligger derfor hver især inde med en betydelig viden om de problemstillinger og udfordringer, som optager dem i deres dagligdag – en viden, som vi har besluttet at samle sammen og dele med jer.

Vi vil fremover jævnligt udsende en fælles erfaringsopsamling, hvor vi fremhæver og deler eksempler på nogle af de temaer og udfordringer, som i særlig grad ser ud til at berøre de mennesker, der er afhængige af hjælp, og deres pårørende.

Formålet med erfaringsopsamlingen er at dokumentere og videreformidle, hvad der rør sig i virkelighedens verden til relevante myndigheder og organisationer. På den måde håber vi, at vores viden kan give jer indblik i, hvordan virkeligheden ser ud for svækkede personer og deres pårørende.

NYT FRA DE KLEMTE OG DE GLEMTE – NUMMER 6

Seneste udgave af erfaringsopsamlingen omhandlede de udfordringer og problemstillinger, som svækkede personer og deres pårørende oplever i forbindelse med indflytningen på plejehjem og bosteder under Coronakrisen.

Denne uge stiller vi skarpt på konsekvenserne af de uklare og modstridende retningslinjer, som svækkede personer og deres pårørende mødes af – særligt i forbindelse med besøgsrestriktionerne på plejehjem og bosteder under COVID-19.

Uklare og modstridende retningslinjer

Når det kommer til myndighedernes retningslinjer, modtager vi i vores rådgivningssamtaler og i kontakten med medlemmerne mange henvendelser om:

- Rigide, ulogiske og modstridende praksisser og restriktioner
- Utilstrækkelig kommunikation
- Fejl- og overfortolkning af regler og retningslinjer
- Pårørende, der er uforstående og frustrerede over, at de behandles som særligt smittefarlige

Konkrete eksempler fra vores kontakt med de berørte:

- En pårørendegruppe fortæller om store forskelle i besøgsreglerne på tre Coronafrie plejecentre i samme kommune. Mens al udgang er forbudt et sted, må beboerne gerne komme ud et andet sted. Er beboeren kørestolsbruger, er det dog kun personale, som må skubbe kørestolen. Et sted kan pårørende højst få tildelt to besøgstider om ugen, mens pårørende et andet sted kan komme så ofte, der er ledige tider. Et sted bedes beboere med svær demens selv om at udpege besøgs personer, mens ægtefællen et andet sted automatisk udpeges som besøgs person. Fælles for alle steder er strikse og begrænsede besøgstider. Et sted kan besøg kun ske mellem kl. 13.00 og 14.30 på hverdage og mellem kl. 13.00 og 14.00 om lørdagen.
- En pårørende ringer og fortæller om indflytning i plejebolig, hvor alt er gjort klar til flytning (opsigelse af bolig, flytning af TV og telefon, bestilling af flyttebil mm.), men hvor plejehjemmet ikke vil tillade indflytningen, da de venter på 'regeringens udmelding'.
- En pårørende skriver: "Personalet har hverken maske eller handsker på, og alligevel må pårørende ikke besøge deres kære i deres egen lejligheder, selvom de bærer maske, handsker, spritter og holder afstand. Til gengæld kan pårørende tage de 'indsatte' ud – godt nok ikke på plejehjemmets matrikel, men på offentlige veje, parkeringspladser eller restauranter og nu snart endda til Djurs Sommerland. Hvor er det logiske i det?"
- En pårørende skriver: "Det er så ironisk, at plejehjemsbeboerne ikke må have kontakt med deres pårørende, når de alligevel hele tiden udsættes for smittefarer fra personale, vikarer, under handicapkørsel og i lægehuset. Hvorfor må jeg som pårørende have tæt kontakt med min far i lægehuset og i bilen på vejen derhen - men ikke på plejehjemmet?"

- En ægtefælle fortæller: ”Det er underligt, at når jeg har sat mig i besøgsteltet, kommer en ansat hånd i hånd med min hustru. Den ansatte kører hjem til sin familie hver dag - jeg bor alene, men alligevel anses jeg for så ’farlig’, at jeg skal sidde to meter fra hende.”
- En hustru fortæller, at hun undtagelsesvis har fået lov til at sidde udenfor på terrassen med sin mand, når hun besøger ham. Hun er dog blevet truet med, at hvis hun går tur med ham, skal han efterfølgende i karantæne i 12 dage.
- En datter skriver: ”Min mor er isoleret i sin plejebolig på ottende uge med en times gåtur pr. uge og ingen andre sociale aktiviteter. Jeg må besøge min mor i et telt en halv time, uanset der ikke er andre pårørende, som skal bruge teltet. Jeg bruger halvanden times transport for at være sammen med min mor en halv time.”
- En datter fortæller om sin mor på 89 år, der bor på plejehjem fire timers kørsel fra datterens hjem. Alligevel kan datteren kun få bevilget et kvarter med sin mor på terrassen eller gennem et vindue.
- En hustru til en demensramt skriver: ”Jeg kan nu på tredje uge se min mand to gange ugentligt af en halv time, hvor vi hverken må røre hinanden eller sidde tæt. Min mand forstår absolut ikke, hvad der foregår. Vi har guldbryllup i år og har aldrig været så længe fra hinanden. Vi er ikke forbrydere, men bliver behandlet som om. HVORNÅR MÅ JEG KRAMME HAM? Søren Brostrøm siger, at sex er godt og sundt, men det er altså ikke let med et bord imellem sig. Mennesker på plejehjem er også seksuelle væsner, ligesom deres ægtefæller.”

De mange henvendelser, vi modtager, vidner om, at der er stor uklarhed og usikkerhed i forhold til de gældende retningslinjer på de forskellige plejehjem og bosteder. Retningslinjerne praktiseres meget forskelligt og virker ofte urimelige, ulogiske og usammenhængende, hvilket har store personlige omkostninger og er til stor frustration for svækkede personer og deres pårørende.

Selvom besøgsrestriktionerne er blevet lempet den 11. juni, er vi bekymrede for, at de nye retningslinjer stadig er for uklare og snævre, så de giver rum for fortsat over- og fejlfortolkning.

Genåbningen fokuserer primært på at skabe livskvalitet for alle andre end personer i øget risiko og deres pårørende. Vores medlemmer spørger, hvornår det bliver deres tur. Vi håber derfor, I vil tage vores erfaringer med i jeres videre arbejde, så livskvaliteten for svækkede mennesker og deres pårørende genoprettes med opmærksomhed både på den fysiske og den mentale trivsel.

OM NYT FRA DE KLEMTE OG DE GLEMTE

Siden Coronakrisens begyndelse har vi i Alzheimerforeningen, Parkinsonforeningen, Pårørende i Danmark og Ældre Sagen tilsammen modtaget rigtig mange henvendelser fra personer i øget risiko for Coronavirus og deres pårørende. Vi ligger derfor hver især inde med en betydelig viden om de problemstillinger og udfordringer, som optager dem i deres dagligdag – en viden, som vi har besluttet at samle sammen og dele med jer.

Vi vil fremover jævnligt udsende en fælles erfaringsopsamling, hvor vi fremhæver og deler eksempler på nogle af de temaer og udfordringer, som i særlig grad ser ud til at berøre de mennesker, der er afhængige af hjælp, og deres pårørende.

Formålet med erfaringsopsamlingen er at dokumentere og videreformidle, hvad der rør sig i virkelighedens verden til relevante myndigheder og organisationer. På den måde håber vi, at vores viden kan give jer indblik i, hvordan virkeligheden ser ud for svækkede personer og deres pårørende.

NYT FRA DE KLEMTE OG DE GLEMTE – NUMMER 5

I 4. udgave af ”Nyt fra de klemte og de glemte” satte vi endnu en gang fokus på, hvordan besøgsrestriktionerne på plejehjem og bosteder trods lempelser stadig har store konsekvenser for beboerne og deres pårørende.

I denne uge stiller vi skarpt på en række problemstillinger i forbindelse med indflytning på plejehjem under Coronakrisen.

Indflytning på plejehjem

Når det kommer til indflytning på plejehjem, modtager vi i vores rådgivningssamtaler og i kontakten med medlemmerne mange henvendelser om:

- Brud på plejehjemsgarantien - fx som følge af fejlfortolkede besøgsrestriktioner, der forhindrer istandsættelse af tomme plejeboliger
- Indflytning på plejehjem, hvor besøgsrestriktionerne resulterer i ulykkelige og konfliktfyldte forløb
- Svækkede mennesker og pårørende, der fravælger eller udskyder indflytning i plejebolig – fx af frygt for, at de må undvære samvær og nærvær
- Pårørende, der overbelastes fysisk og psykisk, fordi indflytningen udskydes

Konkrete eksempler fra vores kontakt med de berørte:

- Kvinde fortæller, at hun netop er blevet tilbudt plejebolig, men at hun grundet besøgsrestriktioner ikke må se boligen, inden hun skal tage stilling til, om hun vil have den.
- En frustreret datter skriver: ”Min mor skal flytte i plejebolig, men vi må hverken flytte for hende eller hjælpe med indretningen af hendes nye bolig”.
- Plejecenterleder fortæller om hustruen til en nyere beboer med parkinson og demens, som personalet oplever som meget mistroisk omkring hendes mands pleje. I ugerne efter indflytningen skete der en række utilsigtede hændelser, bl.a. flere medicineringsfejl, og hustruen har på grund af besøgsrestriktioner ikke haft mulighed for selv at se, at der er kommet styr på plejen. Kommunikationen mellem pårørende og personale er brudt sammen, og trods intens ledelsesindsats er situationen fastlåst.
- Hustru fortæller, at manden netop er blevet visiteret til plejehjem, men at visitator opfordrede til at vente med indflytning, til besøgsrestriktionerne tillader, at hustruen kan komme på besøg. Visitator frygtede, at det ville blive et dårligt forløb, hvis ikke hustru kunne følge med og give sin demensramte mand tryghed i den nye bolig. Hustru overvejer nu at søge plejedorlov for at passe manden, da hjemmehjælpen ikke er tilstrækkelig, når hun arbejder.
- Hustru skriver: ”Efter at have ventet to måneder på plejebolig til min mand, ringede jeg til kommunen og fik oplyst, at der egentlig var ledige plejeboliger, men at håndværkere ikke kunne komme ind og gøre lejlighederne i stand, så plejeboliggarantien ikke kunne

overholdes. I stedet er han nu blevet bevilget tre dage á seks timer i et dagcenter. Det er jeg selvfølgelig glad for, men det ændrer jo ikke på, at jeg i resten af ugen, inklusive nætterne, står alene med pasningen, som i vores tilfælde omfatter hårdt fysisk og psykisk arbejde, fordi han har parkinson og svær demens.”

- Datter, hvis mor netop har fået tilbudt plads på et demensplejehjem, skriver: ”Personalet virker søde og imødekommende, og jeg betvivler ikke deres kompetencer... men som situationen er nu, er der ingen blød landing, men kun hård opstart i vente for min skrøbelige mor. For vi kan ikke få at vide, hvornår vi kan være sammen med hende i hendes nye hjem, ifald hun flytter ind. At sidde i et telt og skulle formidle omsorg og nærvær i begrænset tid til en dement, er i vores situation ikke en reel hjælp. Vælger vi at sige ja tak til pladsen, siger vi således farvel til at kunne være sammen med min mor på ubestemt tid. Vi siger ja til at efterlade hende til udelukkende ukendte faktorer, som hun skal navigere i helt uden livliner - for familien er uden tvivl hendes livliner.”

For mange er overgangen til plejehjem en følsom og belastende tid, hvor både beboer og pårørende har stort behov for nærhed og tryghed. Derfor er det afgørende at få skabt et godt og tillidsfuldt samarbejde med personalet, hvilket besøgsrestriktioner og tidspres forhindrer. Som vi ser i ovenstående eksempler, afleder den nuværende situation samt fejlfortolkning af besøgsrestriktionerne alvorlige juridiske såvel som medmenneskelige konsekvenser, når det kommer til indflytningen i plejebolig.

Genåbningen fokuserer primært på at skabe livskvalitet for alle andre end personer i øget risiko og deres pårørende. Vores medlemmer spørger, hvornår det bliver deres tur. Vi håber derfor, I vil tage vores erfaringer med i jeres videre arbejde, så livskvaliteten for svækkede mennesker og deres pårørende genoprettes med opmærksomhed både på den fysiske og den mentale trivsel.

OM NYT FRA DE KLEMTE OG DE GLEMTE

Siden Coronakrisens begyndelse har vi i Alzheimerforeningen, Parkinsonforeningen, Pårørende i Danmark og Ældre Sagen tilsammen modtaget rigtig mange henvendelser fra personer i øget risiko for Coronavirus og deres pårørende. Vi ligger derfor hver især inde med en betydelig viden om de problemstillinger og udfordringer, som optager dem i deres dagligdag – en viden, som vi har besluttet at samle sammen og dele med jer.

Vi vil fremover jævnligt udsende en fælles erfaringsopsamling, hvor vi fremhæver og deler eksempler på nogle af de temaer og udfordringer, som i særlig grad ser ud til at berøre de mennesker, der er afhængige af hjælp, og deres pårørende.

Formålet med erfaringsopsamlingen er at dokumentere og videreformidle, hvad der rør sig i virkelighedens verden til relevante myndigheder og organisationer. På den måde håber vi, at vores viden kan give jer indblik i, hvordan virkeligheden ser ud for svækkede personer og deres pårørende.

NYT FRA DE KLEMTE OG DE GLEMTE – NUMMER 4

Seneste erfaringsopsamling handlede om de helbredsmæssige konsekvenser, som manglen på fysisk aktivitet medfører for plejehjemsbeboere såvel som hjemmeboende i risikogruppen i forbindelse med Coronakrisen.

I denne erfaringsopsamling genbesøger vi et tema, som vi også tidligere har sat fokus på, men som i høj grad stadig har store konsekvenser for de berørte - nemlig besøgsrestriktionerne på plejehjem.

Besøgsrestriktioner

Trods lempelser af besøgsrestriktionerne modtager vi i vores rådgivningssamtaler og i kontakten med medlemmerne stadigvæk mange henvendelser om:

- Brud på basale menneskerettigheder på plejehjem
- Umenneskelige restriktioner og retningslinjer, der virker ulogiske og uigennemskuelige
- Personlige omkostninger som følge af besøgsrestriktionerne
- Mangel på individuelle vurderinger og hensyn
- De lavpraktiske udfordringer, som besøgsrestriktionerne medfører

Konkrete eksempler fra vores kontakt med de berørte:

- En søn ringer og fortæller, at hvis han tager med sin far til et nødvendigt lægebesøg, vil faren blive isoleret i sin bolig på plejecenteret i 14 dage. Det gælder dog ikke, hvis faren ledsages af en medarbejder i stedet.
- Hustru fortæller, at hendes mand, der bor på plejehjem, skal have telefonkonsultation med sygehuset. Manden har kognitive vanskeligheder og et stærkt begrænset sprog. Grundet besøgsrestriktionerne kan hustruen ikke selv deltage i konsultationen, og hun frygter langtidsfølgerne af, at essentielle informationer går tabt.
- Datter henvender sig for at gøre opmærksom på de mange opgaver, som hun som pårørende er forhindret i at varetage grundet besøgsrestriktionerne. Herunder at håndtere vigtig post og ledsage til besøg ved speciallæge, tandlæge, høreklub mv., hvor mange pårørende ofte almindeligvis fungerer som bisiddere og talerør. Derudover er hun forhindret i at hjælpe med andre praktiske forhold, der kræver brug af NemID, samtykke eller tilstedeværelse såsom at afmelde forsikringer, betale regninger, tjekke skatteopgørelse mv.
- En søn, hvis 93-årige mor er demensramt og bor på plejehjem, skriver: "Min mor har primært glæde af min fars og mine besøg, når vi kan holde hende i hånden og stryge hende over kinden samtidig med, at vi taler til hende, da hun falder hen uden den fysiske kontakt... I virkeligheden er det måske min far, som lider mest under de nuværende restriktioner, da den fysiske kontakt er med til at opretholde en samhørighed og kærlighed til min mor, der går mere end 60 år tilbage..."

- Datter til demensramt mor fortæller: ”Vi er tre søstre, men grundet restriktionerne må kun to af os besøge vores mor og kun 15 minutter en gang om ugen. Vi må ikke en gang drikke en kop kaffe og spise en kage sammen, når vi sidder udendørs. Det kan vores mor ikke forstå. Nu ringer hun grædende og siger, at hun lige så godt kan lægge sig hen i sin seng og dø – så får vi fred. Plejepersonalet siger, at hun er træt og ligger meget i sengen.”
- Datter hentede sin mor hjem fra plejehjemmet, da hun blev holdt i isolation i egen bolig i fem uger og blev tiltagende udadreagerende. Datteren beretter: ”Da vi hentede min forhulede mor - som havde tabt sig rigtig meget - følte jeg, vi hentede et frigivet gidsel. Efter hun kom hjem til os, fortæller min mor mig dagligt, hvor tryk hun nu er. Jeg har taget orlov for at kunne passe hende.”

I forbindelse med udvidelsen af 2. fase af genåbningen af samfundet er det politisk aftalt, at besøgsrestriktionerne skal afvikles og tilrettes. Vi ser i den forbindelse frem til, at vi får genetableret rammerne for et godt og værdigt liv på plejehjem og bosteder – herunder at individuelle, menneskelige hensyn igen sættes i fokus, og at vi får etableret klare retningslinjer, som kan sikre mod den kontinuerlige overfortolkning af restriktionerne.

Genåbningen fokuserer primært på at skabe livskvalitet for alle andre end personer i øget risiko og deres pårørende. Vores medlemmer spørger, hvornår det bliver deres tur. Vi håber derfor, I vil tage vores erfaringer med i jeres videre arbejde, så livskvaliteten for svækkede mennesker og deres pårørende genoprettes med opmærksomhed både på den fysiske og den mentale trivsel.

OM NYT FRA DE KLEMTE OG DE GLEMTE

Siden Coronakrisens begyndelse har vi i Alzheimerforeningen, Parkinsonforeningen, Pårørende i Danmark og Ældre Sagen tilsammen modtaget rigtig mange henvendelser fra personer i øget risiko for Coronavirus og deres pårørende. Vi ligger derfor hver især inde med en betydelig viden om de problemstillinger og udfordringer, som optager dem i deres dagligdag – en viden, som vi har besluttet at samle sammen og dele med jer.

Vi vil fremover jævnligt udsende en fælles erfaringsopsamling, hvor vi fremhæver og deler eksempler på nogle af de temaer og udfordringer, som i særlig grad ser ud til at berøre de mennesker, der er afhængige af hjælp, og deres pårørende.

Formålet med erfaringsopsamlingen er at dokumentere og videreformidle, hvad der rør sig i virkelighedens verden til relevante myndigheder og organisationer. På den måde håber vi, at vores viden kan give jer indblik i, hvordan virkeligheden ser ud for svækkede personer og deres pårørende.

NYT FRA DE KLEMTE OG DE GLEMTE – NUMMER 3

I anden erfaringsopsamling præsenterede vi en række eksempler på de konsekvenser, som isolationen har for livskvaliteten hos hjemmeboende personer og deres pårørende.

Denne gang sætter vi fokus på de helbredsmæssige og personlige konsekvenser, som manglen på fysisk aktivitet under Coronakrisen afleder.

Funktionstab på grund af manglende fysisk aktivitet

Når det kommer til fysisk aktivitet, modtager vi i vores rådgivningssamtaler og i kontakten med medlemmerne mange henvendelser om:

- Aflysning af rehabilitering, genoptræning og vedligeholdende træning
- Nedprioritering af daglige fysiske aktiviteter for plejehjemsbeboere
- Besøgsrestriktioner og social afstand besværliggør, at pårørende understøtter motion
- Nedlukningen af aktivitetstilbud og fitnesscentre i samfundet

Konkrete eksempler fra vores kontakt med de berørte:

- Kæreste til 70-årig plejehjemsbeboer med parkinson og rygproblematik henvender sig, da plejehjemmet siden nedlukningen har nægtet fysioterapeuter adgang og stiller krav om 14 dages karantæne, hvis beboeren bringes til terapeuten. Han kan ikke gennemføre træningen på egen hånd og får ikke hjælp til video-/telefonkonsultation. Han virker i telefonen tiltagende konfus og modløs.
- Hjemmeboende 75-årig skriver: ”Fælles for os ældre er, at træningen har afgørende betydning for vores livskvalitet og helbred... Desuden er der også det sociale aspekt. For i fitnesscentre kommer der ofte en kerne af medlemmer, der lærer hinanden at kende; og som årene går, også opnår en art venskab.... Kort sagt et fantastisk samvær, som det er vanskeligt at undvære.”
- Datter, som tidligere dagligt har gået ture med moderen for at genoptræne hende efter sygdomsforløb, skriver: ”På grund af besøgsrestriktionerne kan vi ikke længere give vores mor de gåture, som er helt afgørende for, at hun kommer gennem dette forløb. Vi må finde en løsning, så min mor kan opretholde livskvaliteten i den sidste del af livet.”
- Hustru oplever, at hendes demensramte mand, der bor på plejehjem, har lidt et voldsomt funktionstab siden nedlukningen. Før var han fysisk stærk, og de gik dagligt længere ture sammen, hvilket også understøttede verbal kontakt. Manden blev for nyligt fundet forvirret nær en befærdet vej. Hustruen mener, at det skyldes savn af de daglige gåture og frygter, at det vil ske igen.
- Søn fortæller, at faderen er blevet tiltagende fysisk og mentalt dårligere i den tid, hvor familien ikke har måtte besøge ham, og der ikke har været aktiviteter på plejehjemmet. Familien overvejer nu at tage ham hjem.

- Datter fortæller, at faderen har lidt så stort et funktionstab i de mange uger, hvor hun ikke har måtte se ham, at han nu sidder i kørestol.

I kontakten med de berørte hører vi, at adgangen til fysiske behandlinger og aktivitet er yderst begrænset. Mange pårørende får endda besked fra plejehjemmet om, at det ikke er muligt at gå en tur med deres nærmeste. Manglen på fysisk aktivitet har konsekvenser for det fysiske såvel som det mentale funktionsniveau, som for mange særligt sårbare kan være uopretteligt.

Det har store negative konsekvenser for den enkeltes selvhjulpenhed og selvstændighed og risikerer samtidig at øge behovet for hjælp fra samfund såvel som plejepersonale.

Genåbningen fokuserer primært på at skabe livskvalitet for alle andre end personer i øget risiko og deres pårørende. Vores medlemmer spørger, hvornår det bliver deres tur. Vi håber derfor, I vil tage vores erfaringer med i jeres videre arbejde, så livskvaliteten for svækkede mennesker og deres pårørende genoprettes med opmærksomhed både på den fysiske og den mentale trivsel.

OM NYT FRA DE KLEMTE OG DE GLEMTE

Siden Coronakrisens begyndelse har vi i Alzheimerforeningen, Parkinsonforeningen, Pårørende i Danmark og Ældre Sagen tilsammen modtaget rigtig mange henvendelser fra personer i øget risiko for Coronavirus og deres pårørende. Vi ligger derfor hver især inde med en betydelig viden om de problemstillinger og udfordringer, som optager dem i deres dagligdag – en viden, som vi har besluttet at samle sammen og dele med jer.

Vi vil fremover jævnligt udsende en fælles erfaringsopsamling, hvor vi fremhæver og deler eksempler på nogle af de temaer og udfordringer, som i særlig grad ser ud til at berøre de mennesker, der er afhængige af hjælp, og deres pårørende.

Formålet med erfaringsopsamlingen er at dokumentere og videreformidle, hvad der rør sig i virkelighedens verden, til relevante myndigheder og organisationer. På den måde håber vi, at vores viden kan give jer indblik i, hvordan virkeligheden ser ud for svækkede personer og deres pårørende.

NYT FRA DE KLEMTE OG DE GLEMTE – NUMMER 2

Første erfaringsopsamling handlede om de hjerteskrærende og personlige konsekvenser, som besøgsrestriktionerne kan have for plejehjemsbeboere og deres pårørende – et emne, som stadig fylder meget i vores rådgivningssamtaler og medlemshenvendelser.

Temaet for denne erfaringsopsamling er isolation af hjemmeboende.

Isolation af svækkede hjemmeboende

Når det kommer til isolation af hjemmeboende, modtager vi i vores rådgivningssamtaler og i kontakten med medlemmerne mange henvendelser om:

- Ensomhed som følge af social afstand
- Isolationens konsekvenser for det mentale helbred og trivsel
- Manglende aflastning af pårørende – fx til personer med demens
- Fravalg af hjælp af frygt for smitte

Konkrete eksempler fra vores kontakt med de berørte:

- Tidligere sygeplejerske med parkinsonramt mand tør trods stigende udmattelse ikke modtage hjemmehjælp, da hun er bange for, at de bringer smitte ind i hjemmet. Hun har forgæves kontaktet kommunen om, hvilke sikkerhedsforanstaltninger, hjemmeplejen anvender.
- Pårørende magter ikke længere at finde på ting, som hendes mand, der har demenssygdom, kan lave. Han har hele livet været meget aktiv og bliver urolig, når han ikke bliver holdt i gang, og det påvirker ham derfor meget, at dagcenter og diverse aktiviteter er lukket ned. Han er nu også urolig om natten, og den pårørende synes, det er hårdt at være på 24-7.
- Datter fortæller: ”Min mor er blevet apatisk og har ikke ’glimtet i øjet’ mere.”
- Enlig 89-årig mand med demens, som tidligere besøgte aktivitetscenteret fire gange ugentligt, ser nu kun hjemmeplejen og en besøgsven en gang om ugen. Besøgsvennen oplever ham stigende forvirret og virkelighedsfjern. Han tror, at datteren i England, der normalt besøger ham hver anden måned, er død.
- Pårørende til en 84-årig mor og 89-årig svigermor, som begge bor i eget hjem. Moren har demens, og begge kvinder er hjerteopereret. Ingen af de to modtager nogle former for hjælp, hvorved eneste kontakt er den pårørende og ægtefællen. Både moren og svigermoren er meget ensomme og føler sig glemte. De græder begge ofte i telefonen og siger, at “de ligeså godt kan dø”.
- Kvinde skriver: ”Jeg ved alt om at være ensom. Man snakker så meget om de ældre på plejehjem. De ser da i det mindste plejepersonalet flere gange om dagen. Jeg bor for mig selv og ser ingen mennesker, udover et par minutter en gang om ugen.”

På grund af anbefalingen om social afstand og nedlukningen af tilbud har mange personer i øget risiko og deres pårørende forsøgt at forebygge smitte ved at begrænse deres sociale kontakt til omverdenen og gå i isolation i eget hjem.

Genåbningen fokuserer primært på at skabe livskvalitet for alle andre end personer i øget risiko og deres pårørende, og vores medlemmer spørger, hvornår det bliver deres tur. Vi håber derfor, I vil tage vores erfaringer med i jeres videre arbejde, så **livskvaliteten** for svækkede mennesker og deres pårørende genoprettes med opmærksomhed både på den fysiske og den mentale trivsel.

OM NYT FRA DE KLEMTE OG DE GLEMTE

Siden Coronakrisens begyndelse har vi i Alzheimerforeningen, Parkinsonforeningen, Pårørende i Danmark og Ældre Sagen tilsammen modtaget rigtig mange henvendelser fra personer i øget risiko for Coronavirus og deres pårørende. Vi ligger derfor hver især inde med en betydelig viden om de problemstillinger og udfordringer, som optager dem i deres dagligdag – en viden, som vi har besluttet at samle sammen og dele med jer.

Vi vil fremover jævnligt udsende en fælles erfaringsopsamling, hvor vi fremhæver og deler eksempler på nogle af de temaer og udfordringer, som i særlig grad ser ud til at berøre de mennesker, der er afhængige af hjælp, og deres pårørende.

Formålet med erfaringsopsamlingen er at dokumentere og videreformidle, hvad der rør sig i virkelighedens verden til relevante myndigheder og organisationer. På den måde håber vi, at vores viden kan give jer indblik i, hvordan virkeligheden ser ud for svækkede personer og deres pårørende.

NYT FRA DE KLEMTE OG DE GLEMTE

Siden Coronakrisens begyndelse har vi i Alzheimerforeningen, Parkinsonforeningen, Pårørende i Danmark og Ældre Sagen tilsammen modtaget rigtig mange henvendelser fra personer i øget risiko for Coronavirus og deres pårørende. Vi ligger derfor hver især inde med en betydelig viden om de problemstillinger og udfordringer, som optager dem i deres dagligdag – en viden, som vi har besluttet at samle sammen og dele med jer.

Vi vil fremover jævnligt udsende en fælles erfaringsopsamling, hvor vi fremhæver og deler eksempler på nogle af de temaer og udfordringer, som i særlig grad ser ud til at berøre de mennesker, der er afhængige af hjælp, og deres pårørende.

Formålet med erfaringsopsamlingen er at dokumentere og videreformidle, hvad der rør sig i virkelighedens verden til relevante myndigheder og organisationer. På den måde håber vi, at vores viden kan give jer indblik i, hvordan virkeligheden ser ud for svækkede personer og deres pårørende.

Besøgsrestriktioner på plejehjem og bosteder har personlige omkostninger

I vores rådgivning og i kontakten med vores medlemmer modtager vi mange henvendelser om:

- Uklare retningslinjer i forhold til besøgsrestriktionerne
- Forskelligartet praksis på de forskellige plejehjem og bosteder samt inden for de forskellige kommuner
- Magtanvendelse og manglende selvbestemmelse
- Ensomhed og isolation af raske beboere
- Pårørendes brug af værnemidler
- Aktivt fravalg af plejehjemsplads som følge af besøgsrestriktioner
- Konflikter mellem pårørende og personale

Konkrete eksempler fra vores kontakt med de berørte:

- En kvinde, hvis mor bor på plejehjem, og som ikke har set moderen i syv uger på grund af Coronakrisen, skriver: ”Jeg er blevet bedt om at tage min mor med til et akut tandlægebesøg, selvom smitterisikoen ikke har ændret sig”.
- En kvinde, der lige har fået tilbudt en plejebolig, fortæller, at hun vælger at udskyde indflytningen, fordi hun i så fald ikke må få besøg.
- En mand afholder sig fra at besøge sin demensramte hustru på plejehjemmet, selvom han er bekymret for om hun vil glemme ham, fordi han frygter, at hun vil reagere på den manglende fysiske kontakt.

- En kvinde fortæller, at hendes mormor, som bor på plejecenter i en stuejlighed med tilhørende have, ikke må få besøg i haven, da kommunen udelukkende tillader arrangerede besøg af 10 minutters varighed i et telt.
- En mand vælger at opsige sin kones plejebolig, da personalet på plejecenteret hverken vil tillade udendørs besøg eller vil køre hende ud på altanen eller ned til hoveddøren, så hun kan vinke til ham (de har været ægtefæller gennem 60 år).
- En datter skriver: "Min far, som er ramt af demens, har forsøgt at begå selvmord, da han er ulykkelig og ikke kan forstå, hvorfor han ikke må få besøg af hans hustru (min mor), der bor i ældrebolig 150 meter fra det plejehjem, hvor han bor."

Ovenstående er billeder på de konsekvenser, som besøgsrestriktionerne kan have for svækkede personer og deres pårørende. Vi håber, I vil tage vores erfaringer med i jeres videre arbejde, så **livskvaliteten** for svækkede mennesker og deres pårørende genoprettes med opmærksomhed både på den fysiske og den mentale trivsel.